

De fysiotherapeuten roeren zich. Ze werken al jaren onder de kostprijs, maar het onlangs gesloten Integraal Zorg Akkoord biedt hen weinig hoop op adequate verhoging van de tarieven. En dat in tijden van hyperinflatie en torenhoge energielasten. Het rekken en strekken zijn ze niet zat, de financiële rek is er wel volledig uit.

Wim en Hedi Hilberdink bij het zwembad waar de temperatuur van het water is teruggeschroefd naar 30,5 graden. FOTO PETER WASSING

INKI DE JONGE

Fysiotherapeut Pim Pellinkhof houdt van zijn vak. Hij heeft drie praktijken, een in Assen en twee in Groningen, maakt als manueel therapeut werkdagen van 10 tot 12 uur en hij doet het graag.

Maar nu? „Ik heb altijd gezegd: als het niet meer rendabel is, dan ga ik wat anders doen. En ik moet zeggen: met een rendement van 5 procent is het wel op het randje.”

Het zijn zorgelijke tijden voor de fysiotherapeuten van Nederland. Eerst was daar de coronacrisis, die ervoor zorgde dat het aantal klantcontacten in de sector fors afnam. De werkgeversvereniging Fysiotherapie constateerde in februari dit jaar al dat een op de drie praktijken niet meer winstgevend was.

Zover is het bij de praktijk van Pellinkhof nog niet. „We zijn als bedrijf kostendekkend, ik kan het hoofd re-

dekelijk boven water houden. Maar ik denk wel eens: heb ik hier nu zeven jaar voor gestudeerd? Waarom ben ik geen verwarmingsmonteur geworden?”

Rekken, trekken en strekken; dat is waar de fysiotherapeuten van Nederland in gespecialiseerd zijn. Ze behandelen zo'n vier miljoen patiënten per jaar. Mensen die zonder fysiotherapie een – veel duurdere – behandeling in het ziekenhuis moeten ondergaan.

Maar de financiële rek is er wel uit bij de fysiotherapeuten. Sinds 2006, toen de geregelde marktwerking

in de zorg van kracht werd, zijn zij voor hun tariefstelling volledig afhankelijk van wat de zorgverzekeraars bieden. Die tarieven gaan ieder jaar met een paar euro omhoog en soms niet eens een paar euro. Verzekeraar VGZ keerde in 2006 26 euro uit per behandelingsessie, in 2022 is bedrag gestegen tot 32,87 euro. Het tarief van Menzis steeg in 12 jaar tijd van 29 euro naar 36,74. Onderzoek van het gezaghebbend adviesbureau Gupta, dat in opdracht van het ministerie werkt, wees uit dat fysiotherapeuten al vijftien jaar onder de kostprijs werken.

'Rendabel? Met een rendement van 5 procent is het op het randje'

Veel jongeren houden het vak voor gezien. „Ik heb leuke jonge, enthousiaste fysiotherapeuten zien vertrekken omdat ze er niet in slaagden een inkomen te verdienen”, zegt Pellinkhof.

De toekomst ziet er niet rooskleurig uit. De tarieven voor volgend jaar laten niet of nauwelijks een stijging zien. Het onlangs gesloten Integraal Zorgakkoord (IZA) biedt de fysiotherapeuten financieel geen soelaas; sterker, de minister wil een grotere, regulerende rol voor de zorgverzekeraars. Reden waarom het Koninklijk Nederlands Genootschap voor Fysiotherapie deze maand een brandbrief stuurde aan de Kamer.

En intussen is het leven, zoals we weten, er niet bepaald goedkoper op geworden. „Zeventien procent inflatie”, zegt Pellinkhof. „Ik zou mijn personeel graag loonsverhoging en scholing willen geven. Maar dat zit er niet in.”

Ook fysiotherapeut Wim Hilberdink kampt met dit probleem. In zijn Paramedisch Centrum voor Reumatologie en Revalidatie in Groningen, dat hij samen met zijn vrouw Hedy drijft, komen vooral mensen met chronische klachten. „Ik kan mijn personeel niet extra compenseren voor de gestegen inflatie. Dat snijdt rechtstreeks in het budget van de praktijk.”

Bewegen. Dat is de corebusiness van PCRR Hilberdink. Hier trainen

mensen de bewegingen waar ze in het dagelijks leven problemen mee hebben. Dat kan op het droge, dat kan ook in het zwembad. Dat bad is een *unique selling point*: mensen met spierziekten en reumatische klachten hebben er veel baat bij.

Maar Hilberdink, in 2010 onderscheiden met een koninklijke onderscheiding vanwege bijzondere verdienste, zit nu met een ander probleem: het verwarmen van 145 kuub water. Het water is doorgaans 33 graden. Maar door de gestegen energielasten ziet Hilberdink zich genoodzaakt maatregelen te nemen. „We hebben de temperatuur teruggeschroefd naar 30,5 graden. Dat scheelt al bakken met geld. We zijn kritisch op gebruik, het zwembad gaat een paar uur later open, daarmee kunnen we 9000 kuub gas besparen.”

Hij overweegt het zwembad van november tot maart te sluiten. „Ik heb een variabel contract bij Engie, en ik weet niet wat die gekke energieprijzen gaan doen, ik kan niet achter de tarieven komen. Raar, ik koop iets, gas, en ik weet niet voor hoeveel. Maar ik weet wel dat als de prijzen drie keer over de kop gaan, dan kan ik dit een jaar volhouden, maar dan ga ik zelf ook over de kop.”

„Dit is het derde jaar op rij”, zegt Hilberdink, „dat het lastig ondernemen is. En dat komt door de omstandigheden, niet door slecht ondernemerschap, dat geeft ons een vreemde manier rust. Volgend jaar bestaan we veertig jaar, ik heb altijd een gezond bedrijf gehad, maar nu dacht ik voor het eerst: oe, komt dit goed?”

Rekken, trekken en strekken om de praktijk in de benen en het hoofd boven water te houden; de fysiotherapeuten zijn het zat.

Fysiotherapeut Pim Pellinkhof in zijn praktijk. FOTO MARCEL JURIAN DE JONGE